

[Undervisningsministeren.]

sitet til Forebyggelse af det, man kalder et Studenterproletariat, som naturligvis ligesom et Lærerproletariat og et Proletariat paa andre Omraader vil være meget uheldigt for Samfundsudviklingen, tror jeg, at en Sanering — det er jo nu blevet det almindelige Ord —, en Helbredelse maa foregaa fra Bunden af op efter, naar den skal være virkningsfuld og varig, og noget har vi foretaget fra Undervisningsministeriets Side i saa Henseende. Optagelsesprøven til Mellemskolerne i Storkøbenhavns tre Kommuner bliver nu ændret saaledes, at der vil ske en noget større Sigtning og dermed banes Vej for en noget større Modenhed af dem, der fra Mellemskolen gaar op i den højere Skole, eventuelt videre til Universitetet. Det lykkedes ved Velvilje fra alle Sider at indskrænke Overtimebetalingen for Stats-skolelærerne saaledes, at ca. 50 arbejdsløse cand. mag. er paa den Maade er kommet i Arbejde som Timelærere, og det er sket — jeg fremhæver det og glæder mig derover og takker derfor —, uden at der har løftet sig en eneste Røst af Misfornøjelse fra deres Side, som det unægtelig har ramt økonomisk; en saadan Arbejdsfordeling maa altid ramme nogen, naar den skal gavne andre, naar man da ikke kan øge selve Arbejdet.

Vi overvejer for Tiden Spørgsmaalet om en pædagogisk Reform, en Undervisningsreform, baade i Mellem- og Realskolen og i Gymnasiet. For Gymnasiernes Vedkommende foreligger der som bekendt alle-rede en Betænkning fra Undervisningsinspektøren for disse Skoler, og der vil i en ganske nær Fremtid foreligge en Betænkning ogsaa fra Undervisningsinspektøren for Mellem- og Realskolerne. Jeg antager, at en pædagogisk Reform, en Undervisningsreform, ogsaa her kan bidrage sit til, at de kommende Realister og Studenter gaar ud af Skolerne mere modne end nu, og at der derigennem ogsaa ogsaa sker en formaalstjenlig Sigtning. Naar Universitetet, maa jeg lige indskyde dette, har foreslaaet, at 6-Tallet ved Studentereksamen sættes som Betingelse for Adgang til Universitetet, har vi i Ministeriet ikke kunnet tiltræde dette Forslag, idet vi ikke mener, at dets Gennemførelse vilde virke formaalstjenligt. Jeg tror, Indskrænkningen maa ske paa anden Maade.

Jeg har nu antydnet nogle Linier til en Forbedring af Forholdene, men vi overvejer for Tiden med stor Opmærksomhed det andet Forslag fra Universitetet om Indret-

ning af formaalstjenlige Forprøver til Sigtning af Akademikerne paa et tidligere Tidspunkt end nu.

Hvad Seminaristerne angaar, er der jo ingen Tvivl om, at der er for mange hvert Aar. Tallet har været stærkt varierende og i et vist Forhold til de almindelige økonomiske Konjunkturer, hvad der er meget naturligt, for naar Erhvervslivet blomstrer eller i hvert Fald forløber nogenlunde gunstigt, er der ikke saa mange, der søger til andre Stillinger, og omvendt. Jeg skal her nævne et Par Tal — jeg skal ikke trætte Dem med en lang Liste —, men paa Grundlag af den sidste Beretning om Lærereksamen til Folkeskolen ved Seminarierne, baade Stats- og Privatseminarierne, skal jeg meddele følgende Tal. Jeg begynder med 1897. Da bestod kun 156 Seminarister Lærerprøven. Saa stiger Tallet jævnt, men ret stærkt, indtil det naar sit Toppunkt i 1914 med 674, altsaa en Stigning fra 1897 til 1914, i 17 Aar, paa over 500. Saa daler det igen, efterhaanden, saa vidt man kan se, i Forhold til, sammen med og vel ogsaa til Dels foraarsaget af de bedre Erhvervsconjunkturer under Krigen og lige efter Krigen, og gaar ned til 285 i Aaret 1921, hvorefter det atter, vel i Sammenhæng med den Krise, der brød ind efter Krigen, stiger og stiger meget hurtigt og meget stærkt, indtil Tallet paa eksaminerede Seminarister i 1928 naar 628; i 1929 bliver det 607, i 1930 574, i 1931 572 og i 1932 — det sidste Aar, vi har Beretning for — 574, altsaa i disse Aar op mod 600. Det er en Kendsgerning, at der aarlig til Ansættelse i vore Skoler kun behøves godt 400 Seminarister, som har bestaaet Lærerprøven, ogsaa regnet med en passende Margin for dem, der gaar til Højskolerne og andre Lærerstillinger.

Det vil altsaa ses, at der aarlig fremkommer herved et Par Hundrede Seminarister for mange til, at de alle kan vente Ansættelse i Folkeskolen.

I Begyndelsen af sidste Aar nedsatte derfor Undervisningsministeriet et Udvalg, hvori baade Ministeriet, Lærerstanden og Seminarierne var repræsenteret, Seminarierne med to Mænd fra Statsseminarierne og to fra Privatseminarierne. Dette Udvalg afgav en Betænkning hen paa Foraaret. Man drøftede særlig tre Spørgsmaal. Man drøftede, om man skulde foreslaa at lukke Adgangen til Seminarierne et Aar — hvad der kunde være nogen Fristelse til, for saa vidt som det kunde passe sammen med Overgangen fra den gamle til den nye Seminarielov —, og der var Stemning